

www.omkonst.se:

PÅ FLYKT TILL DRÖMMEN

As Dreamers Do – 15 samtida konstnärer, Konsthallen / Bohusläns museum, Uddevalla 1/6–3/11 2024

Text: Susanna Slöör

© Cajsja von Zeipel
(klicka på bilden för hög upplösning)

As Dreamers Do © Lukas Göthman
(klicka på bilden för hög upplösning)

Konsthallen i Bohusläns museum firar 40-årsjubileum med en utställning sammanställd av konsthallen tillsammans med konstnären Lukas Göthman. Titeln *As Dreamers Do* är hämtad ur en av Göthmans målningar som ingår i utställningen. Texten brukar ofta vara utgångspunkten i Göthmans måleri och den här slutraden är hämtad ur en text som han skrev som 18-åring.

Femton konstnärer deltar, de flesta födda på 70- eller 80-talen. Man skulle kunna se utställningen som en generationsuppställning för konstnärer mitt i karriären. Men mer intressant är att se den ta temperaturen på frågor som engagerar idag. Rubriken är därför intressant: Har den övergripande världen och verkligheten blivit för påträngande och obehaglig att drömmen får ses som ett räddande alternativ att fly till? Man skulle kunna jämföra med mellankrigsåren på 30-40-talen som dominerades av en flykt till människans undanskymda domäner. Att döma av utställningens sammansättning av deltagare kan man tala om en realism som söker sig över, under eller bortanför. Här hos drömmarna kan man meditera över den mänskliga dumheten och ändå hysa viss tillförsikt.

I lost something years ago © Linnéa Sjöberg

© Omid Delafrouz (klicka på bilden för hög upplösning)

Omid Delafrouz slår an perspektivet i sin triptyk av målningar där han tar isär Matisse klippta collage av *Ikaros*. I den första delen har den svarta siluettfiguren fallit ned på jorden igen. I den andra svartflaggas (diskvalificeras)

himmelsflykten och endast Ikaros pulserande hjärta återstår som ett blödande skotthål. Den sista målningen är en från Matisse fristående del. Den är en ändå sorgesång över människan som världspolis där FN-symbolen bryts upp till ett kikarsikte och en lagerkrans.

© Eric Magassa

Eric Magassas ständiga kanske drömmande flykt mot olika platser sammanfattas i en vägg där hans signumfigur tillfällighetsvis landat.

Tova Berglund låter sin svartsjukaängel dra genom drömmar och liv kryddade med sorg, svartsjuka och kärlek.

Även Linnéa Sjöberg väver ett liknande motiv och bygger ett torn av dröjande ångest i verket *I lost something years ago*. Hennes flykt från sina utforskade identiteter kanske kan jämföras med Cajsa von Zeipels manifesterande av sin tydligt avskalade form fri från det motsatta könet. Hennes mix av skulptur och assemblage i pigmenterad silikon är magnifika och kropparna muterar som självbefruktande tillstånd.

Bakom Johan Thurfjells dörröppning täckt med ett Hokusai-inspirerat draperi trampar ett par skor försynt. Som besökare undrar man först om verket är avstängt...

© Caspar Forsberg

Den mycket sevärda utställningen sammanfattar väl intressanta spår i dagens samtida konst. Fragmentering, upplösning, konstruktioner av disparata element bildar berättelser som flyr undan alltför ivrigt tolkande. Nyckelorden alla mer eller mindre plikttroget förhåller sig till står programbladen för, vilket inte hindrar konstnärerna att ge maror och dagdrömmar fritt spel.

En som är vaket drömmande med pennan i hand är Caspar Forsberg, utställningens utropstecken för min del. Han har förutom sin installation diktat längs med hela den långa korridoren utanför den stora hallen. I sin road video frustar han och dottern i kapp, så enkelt och genialt tas höga pretentioner ned på jorden.

Uddevalla 2024-06-28 © Susanna Slöör

© Tova Berglund

© Caspar Forsberg

© Johan Thurfjell